

ODŚMIAĆ SIĘ (1) *vb pf*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w od-); a *pochylone*.

inf odśmiać się. ◇ [*fut 3 sg* odśmieje się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

1. *Przestać się śmiać*: Risum consumere, Odśmiać się/ prześmiać się śmiać. *Mącz* 433a.

2. [*Odwzajemnić się śmiechem [z kogo]*]: Iáko ty ráduiesz się teraz z niešťczęšcia drugiego/ ták teź drugi odśmieje się s ciebie. *GilPos* 137.]

Formacje współrdzenne cf ŚMIAĆ SIĘ.

LWil